

PARAFIA
JASTRZĘBIA GÓRA
NAJDALEJ NA PÓŁNOC

NASZ ŚLUB

CEREMONIAŁ SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

CEREMONIA ZAŚLUBIN

Po homilii wszyscy wstają, a narzeczeni zbliżają się do ołtarza i stają przed kapłanem.

Kapłan mówi do narzeczonych:

N. i N., wysłuchaliście słowa Bożego i przypomnieliście sobie znaczenie ludzkiej miłości i małżeństwa. W imieniu Kościoła pytam was, jakie są wasze postanowienia.

PYTANIA PRZED WYRAŻENIEM ZGODY MAŁŻEŃSKIEJ

Następnie kapłan zadaje im pytania dotyczące dobrowolnej zgody na małżeństwo, woli wytrwania w wierności oraz gotowości na przyjęcie i wychowanie potomstwa.

Czy chcecie dobrowolnie i bez żadnego przymusu zawrzeć związek małżeński?

Narzeczeni: **Chcemy.**

Czy chcecie wytrwać w tym związku w zdrowiu i w chorobie, w dobrej i złej doli, aż do końca życia?

Narzeczeni: **Chcemy.**

Następne pytanie można opuścić, jeżeli przemawiają za tym okoliczności, np. starszy wiek narzeczonych.

Czy chcecie z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym was Bóg obdarzy?

Narzeczeni: **Chcemy.**

HYMN DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Kapłan mówi:

Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił ten związek i dał narzeczonym łaskę wytrwania. Niech ich miłość przez Niego umocniona stanie się znakiem miłości Chrystusa i Kościoła.

Wszyscy stojąc śpiewają hymn do Ducha Świętego.

O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy Twej.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był.
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

ZAWARCIE MAŁŻEŃSTWA

Kapłan zwraca się do narzeczonych, aby wyrazili zgodę małżeńską:

Skoro zamierzacie zawrzeć sakramentalny związek małżeński,
podajcie sobie prawe dłonie i wobec Boga i Kościoła
wypowiedzcie słowa przysięgi małżeńskiej.

Narzeczeni zwracają się do siebie i podają sobie prawe dłonie. Kapłan wiąże je końcem stuły.

Narzeczony mówi:

**Ja, N., * biorę ciebie, N., za żonę * i ślubuję ci * miłość, *
wierność * i uczciwość małżeńską * oraz że cię nie
opuszczę aż do śmierci. * Tak mi dopomóż, Panie Boże
wszechmogący, * w Trójcy Jedyny, * i wszyscy Święci.**

Narzeczona mówi:

**Ja, N., * biorę ciebie, N., za męża * i ślubuję ci * miłość, *
wierność * i uczciwość małżeńską * oraz że cię nie
opuszczę aż do śmierci. * Tak mi dopomóż, Panie Boże
wszechmogący, * w Trójcy Jedyny, * i wszyscy Święci.**

Następnie kapłan mówi:

„Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela” (Mt 19,6).
Małżeństwo przez was zawarte ja powagą Kościoła
katolickiego potwierdzam i błogosławię + w imię Ojca i Syna
i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Kapłan usuwa stułę.

BŁOGOSŁAWIENSTWO OBRĄCZEK

Kapłan mówi:

Pobłogosław, + Boże, te obrączki, które poświęcamy w Twoim imieniu; spraw, aby ci, którzy będą je nosić, dochowali sobie doskonałej wierności, trwam w Twoim pokoju, pełnili Twoją wolę i zawsze się miłowali. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Kapłan kropi obrączki wodą święconą.

NAŁOŻENIE OBRĄCZEK

Kapłan mówi:

Na znak zawartego małżeństwa nałóżcie sobie obrączki.

Mąż nakłada na serdeczny palec żony obrączkę przeznaczoną dla niej mówiąc:

Żono * przyjmij tę obrączkę * jako znak mojej miłości i wierności. * W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Także żona nakłada na serdeczny palec męża obrączkę przeznaczoną dla niego mówiąc:

Mężu * przyjmij tę obrączkę * jako znak mojej miłości i wierności. * W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

CZYTANIA BIBLIJNE

(do wyboru)

STARY TESTAMENT

1 Rdz 1,26-28.31a **Stworzenie mężczyzny i kobiety**

Pierwsza para ludzi została stworzona na obraz Boży i Bóg z upodobaniem na nią spoglądał. Podobnie i dziś Bóg z upodobaniem spogląda na związek małżeński zawarty według prawa i oparty na prawdziwej miłości.

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg rzekł: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem”. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem”. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Oto słowo Boże.

2 Rdz 2,18-24 **Ustanowienie małżeństwa**

Mężczyzna i kobieta są równi w ludzkiej godności. Zostali stworzeni, aby wzajemnie sobie pomagać i uzupełniać się. W małżeństwie powinni dążyć do doskonałej jedności.

Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg rzekł: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc”. Ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta ziemne i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę „istota żywa”. I tak mężczyzna dał

nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał, wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: „Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta”. Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem.

Oto słowo Boże.

3 Rdz 24,48-51.58-67 **Małżeństwo Izaaka i Rebeki**

Opatrzność Boża kieruje losami ludzi i czasem łączy w małżeństwie osoby pochodzące z różnych krajów.

Czytanie z Księgi Rodzaju

Sługa Abrahama rzekł do Labana: „Dziękowałem Panu, Bogu pana mego, Abrahama, że poprowadził mnie drogą właściwą, abym wziął bratanicę pana mego za żonę dla jego syna.

A teraz powiedzcie mi, czy chcecie okazać panu mojemu prawdziwą życzliwość; a jeśli nie - powiedzcie, a wtedy udam się gdzie indziej”. Wtedy Laban i Betuel tak odpowiedzieli:

„Ponieważ Pan tak zamierzył, nie możemy ci powiedzieć nie lub tak. Masz przed sobą Rebekę, weź ją z sobą i idź. Niech będzie ona żoną syna pana twego, jak Pan postanowił”.

Zawołali zatem Rebekę i spytali: „Czy chcesz iść z tym człowiekiem?” A ona odpowiedziała: „Chcę iść”. Wyprawili więc Rebekę, siostrę swoją, i jej piastunkę ze sługą Abrahama i z jego ludźmi. pobłogosławili Rebekę i tak rzekli: „Siostra nasza, wzrastaj w tysiące nieprzeliczone: i niech potomstwo twoje zdobędzie bramy swych nieprzyjaciół!” Po czym Rebeka

i jej niewolnice wsiadły na wielbłądy i ruszyły w drogę za owym człowiekiem. Sługa Abrahama zabrał więc Rebekę i odjechał. A Izaak, który wówczas mieszkał w Negebie, właśnie wracał od studni Lachaj-Roj; wyszedł bowiem pogrążony w smutku na pole przed wieczorem. Podniósłszy oczy, ujrzał zbliżające się wielbłądy. Gdy zaś Rebeka podniosła oczy, spostrzegła Izaaka, szybko zsiadła z wielbłąda i spytała sługi: „Kto to jest ten mężczyzna, który idzie ku nam przez pole?” Sługa odpowiedział: „To mój pan”. Wtedy Rebeka wzięła zastonę i zakryła twarz. Kiedy sługa opowiedział Izaakowi o wszystkim, czego dokonał, Izaak wprowadził Rebekę do namiotu Sary, swej matki. Wziąwszy Rebekę za żonę, Izaak miłował ją, bo była mu pociechą po matce. Oto słowo Boże.

4 Tb 7,6-14 **Małżeństwo Tobiasza**

Przyszłość małżeństwa należy budować na ufności w Boga i w moc Jego błogosławieństwa.

Czytanie z Księgi Tobiasza

Raguel ucałował Tobiasza i przemówił do niego: „Bądź błogosławiony, chłopcze, synu tak szlachetnego i dobrego ojca! O jakże wielkie nieszczęście, że oślepił mąż tak sprawiedliwy i czyniący miłosierdzie”. I rzucił się na szyję Tobiasza, syna brata swego, i zaczął płakać. I żona Edna zapłakała, a także płakała ich córka Sara. I zabili baranka z trzody, i urządzili im gościnne przyjęcie. A kiedy się wykąpali i umyli, i zasiedli do uczy, rzekł Tobiasz do Rafała: „Bracie Azariaszu, powiedz Raguelowi, aby mi dał moją siostrę Sarę za żonę”. A Raguel posłyszał te słowa i rzekł do młodzieńca: „Jedź i pij, i niech ci będzie dobrze tej nocy! Nie ma bowiem żadnego człowieka, oprócz ciebie, który by miał prawo wziąć Sarę, córkę moją, za żonę, bracie. Także i ja nie mam władzy dać jej innemu mężowi oprócz ciebie, ponieważ ty jesteś

najbliższym krewnym. Ale teraz, moje dziecko, muszę ci powiedzieć prawdę: Dałem ją już siedmiu mężom spośród naszych braci i wszyscy umarli tej nocy, w której zbliżali się do niej. A teraz, dziecko, jedź i pij, a Pan będzie działał przez was". I rzekł Tobiasz: „Nie będę jadł i pił tak długo, dopóki ty nie rozstrzygniesz mojej sprawy". I rzekł mu Raguel: „Ja to robię. Ona jest dana tobie zgodnie z postanowieniem księgi Prawa Mojżesza i niebo też postanowiło, abym ci ją dał. Weź więc swoją siostrę! Od teraz ty jesteś jej bratem, a ona twoją siostrą. Jest ona dana tobie od dziś na zawsze. Niech Pan nieba będzie, dziecko, łaskawy dla was tej nocy i niech okaże wam miłosierdzie i da pokój!" Potem zawołał Raguel córkę swoją Sarę, i przysłała do niego. A on ujął jej rękę i oddał ją Tobiaszowi, i rzekł: „Weź ją zgodnie z postanowieniem i wyrokiem zapisanym w księdze Prawa Mojżesza, że należy ci ją dać za żonę. Masz ją i zaprowadź ją w zdrowiu do swego ojca. A Bóg niebios niech was obdarzy pokojem". I zawołał jej matkę, i polecił, aby przyniosła zwój papyrusu i napisał na nim zaświadczenie o zawartym małżeństwie i to, że daje mu ją za żonę, zgodnie z wyrokiem Prawa Mojżesza. Teraz dopiero zaczęli ucztować.

Oto słowo Boże.

5 Tb 8,4b-8 **Modlitwa Tobiasza i Sary**

Tobiasz i Sara rozpoczynają życie małżeńskie od wspólnej modlitwy. Oddają chwałę Bogu i proszą o błogosławieństwo.

Czytanie z Księgi Tobiasza

Po uroczystościach weselnych Tobiasz rzekł do Sary: „Wstań, siostró, módlmy się i błagajmy Pana naszego, aby okazał nam miłosierdzie i ocalił nas”. Wstała i ona i zaczęli się modlić i błagać, aby dostąpić ocalenia. I zaczęli tak mówić: „Bądź uwielbiony, Boże ojców naszych, i niech będzie

uwielbione imię Twoje na wieki przez wszystkie pokolenia!
Niech Cię uwielbiają niebiosy i wszystkie Twoje stworzenia po wszystkie wieki. Tyś stworzył Adama i stworzyłeś dla niego pomocną ostoję - Ewę, jego żonę, i z obojga powstał rodzaj ludzki. I Ty rzekłeś: Nie jest dobrze być człowiekowi samemu, uczynimy mu pomocnicę podobną do niego. A teraz nie dla rozpusty biorę tę siostrę moją za żonę, ale dla związku prawego. Okaż mi i jej miłosierdzie i pozwól razem dożyć starości!" I powiedzieli kolejno: „Amen. Amen!"

Oto słowo Boże.

6 Prz 31,10-13.19-20.30-31 **Chwalić należy niewiastę, co boi się Pana**

Podstawą wartości kobiety jest wierność prawu Bożemu i pracowitość.

Piękno zewnętrzne przemija, trwają cechy charakteru, które są podstawą szczęścia rodziny.

Czytanie z Księgi Przysłów

Niewiastę dzielną któż znajdzie?

Jej wartość przewyższa perły.

Serce małżonka jej ufa, na zyskach mu nie zbywa;

nie czyni mu źle, ale dobrze przez wszystkie dni jego życia.

O len się stara i wełnę, pracuje starannie rękami.

Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono.

Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce.

Kłamliwy wdzięk i marne jest piękno:

chwalić należy niewiastę, co boi się Pana.

Z owocu jej rąk jej dajcie, niech w bramie chwalą jej czyny.

Oto słowo Boże.

7 Pnp 2,8-10.14.16a;8,6-7a **Miłość jest potężna jak śmierć**

Miłość ludzka jest obrazem miłości nadprzyrodzonej, która łączy człowieka z Bogiem.

[CZYTAJĄ PAŃSTWO MŁODZI Z PODZIAŁEM NA ROLE]

ONA: Czytanie z Pieśni nad Pieśniami

ONA: Ukochany mój! Oto on! Oto nadchodzi!

Biegnie przez góry, skacze po pagórkach.

Umiłowany mój podobny do gazeli,

Oto stoi za naszym murem, patrzy przez okno,

zagląda przez kraty.

Miły mój odzywa się i mówi do mnie:

ON: "Powstań, przyjaciółko moja, piękna moja, i pójdz!

Gołąbko moja, ukryta w zagłębieniach skały,

w szczelinach przepaści,

ukaż mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos!

Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku".

ONA: Mój miły jest mój, a ja jestem jego. On mi powiedział:

ON: „Połóż mię jak pieczęć na twoim sercu,

jak pieczęć na twoim ramieniu,

bo jak śmierć potężna jest miłość,

a zazdrość jej nieprzejednana jak Otchłań,

żar jej to żar ognia, płomień Pana.

Wody wielkie nie zdołają ugasić miłości,

nie zatopią jej rzeki".

ON: Oto słowo Boże.

8 Syr 26,1-4.13-16 **Dobra kobieta jest światłem domu**

Dobra żona jest wielkim darem dla mężczyzny. Piękny dzień ślubu jest jutrenką nowego życia.

Czytanie z Księgi Syracyclesa

Szczęśliwy mąż, który ma dobrą żonę,

liczba dni jego będzie podwójna.

Dobra żona radować będzie męża,

który osiągnie pełnię wieku w pokoju.
Dobra żona, to dobra część dziedzictwa
i jako taka będzie dana tym, którzy się boją Pana.
Wtedy to serce bogatego czy ubogiego będzie zadowolone
i oblicze jego wesołe w każdym czasie.
Wdzięk żony rozwesela jej męża,
a mądrość jej orzeźwia jego kości.
Dar Pana - żona spokojna i za osobę dobrze wychowaną nie
ma odpłaty. Wdzięk nad wdziękami skromna kobieta
i nie masz nic równego osobie powściągliwej.
Jak słońce wschodzące na wysokościach Pana,
tak piękność dobrej kobiety między ozdobami jej domu.
Oto słowo Boże.

9 Jr 31,31-32a.33-34a Nowe przymierze Boga z ludźmi

Bóg zawarł przymierze z ludzkością, ponieważ ją miłuje. Nowe przymierze, zapowiedziane przez proroka Jeremiasza, zostało urzeczywistnione przez Chrystusa. Opiera się ono na prawie miłości. Podobnie małżeństwo chrześcijańskie opiera się na miłości i powinno naśladować przymierze między Bogiem a ludźmi przez swoją trwałość.

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Pan mówi: „Oto nadchodzą dni, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem judzkim nowe przymierze. Nie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem. I nie będą się musieli wzajemnie pouczać, mówiąc jeden do drugiego: „Poznajcie Pana!” Wszyscy bowiem, od najmniejszego do największego, Mnie poznają”.
Oto słowo Boże.

NOWY TESTAMENT

W OKRESIE WIELKANOCNYM

10 Ap 9,15-9a **Gody Baranka z Kościołem**

Małżeństwo chrześcijańskie jest obrazem związku Chrystusa z Kościołem.

Czytanie z Księgi Apokalipsy świętego Jana Apostoła

Ja, Jan, usłyszałem jak gdyby głos donośny wielkiego tłumu w niebie mówiących: „Alleluja! Zbawienie i chwała, i moc należą do Boga naszego”. I wyszedł głos od tronu, mówiący: „Chwalcie naszego Boga, wszyscy Jego słudzy, którzy się Go boicie, mali i wielcy!” I usłyszałem jakby głos wielkiego tłumu i jakby głos mnogich wód, i jakby głos potężnych gromów, które mówiły: „Alleluja, bo zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący. Weselmy się i radujmy, i dajmy Mu chwałę, bo nadeszły Gody Baranka, a Jego Małżonka się przystroiła, i dano jej oblec bisior lśniący i czysty” - bisior bowiem oznacza czyny sprawiedliwe świętych. I mówi mi: „Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka!” Oto słowo Boże.

11 Rz 8,31b-35.37-39 **Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej**

Bóg przyczynia się do dobra tych, których miłuje. Nic nie może ich oddzielić od miłości Bożej. Również ich miłość ludzka, oczyszczona z egoizmu, naśladuje miłość Bożą w jej niezmienności.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej: zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej?
Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość,
niebezpieczeństwo czy miecz? Ale w tym wszystkim odnosimy
pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował.
I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie,
ani Zwierzchności, ani rzeczy terażniejsze, ani przyszłe,
ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek
inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która
jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.
Oto słowo Boże.

12 Dłuższe: Rz 12,1-2.9-18 **Miłość żąda ofiary** Krótsze: Rz 12,1-2.9-13

Życie chrześcijańskie jest duchową ofiarą dla Boga, który wymaga otwarcia serca na potrzeby bliźnich. Małżeństwo uświęcone przez sakrament daje nowe pole do ofiary i czynnej miłości.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie. Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. Zarządzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności.

(koniec wersji krótszej)

Błogosławcie tych, którzy was prześladowają. Błogosławcie, a nie złorzeczcie. Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie

z tymi, którzy płaczą. Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za mądrych. Nikomu złem za złe nie odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich ludzi. Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Oto słowo Boże.

13 Rz 15,1b-3a.5-7.13 **Przygarniajcie siebie nawzajem bo i Chrystus przygarnął was**

Chrystus okazał nam miłość ofiarując się za nas. Podobnie małżonkowie powinni okazywać sobie miłość przez gotowość do ofiary.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Nie powinniśmy szukać tylko tego, co dla nas dogodne. Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było dogodne dla Niego. A Bóg, który daje cierpliwość i pociechę, niech sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie i zgodnie jednymi ustami wielbili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa. Dlatego przygarniajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was ku chwale Boga. A Bóg, dawca nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję.

Oto słowo Boże.

14 1Kor 6,13c-15a.17-20 **Ciało jest przybytkiem Ducha Świętego**

Ciało ludzkie należy do Chrystusa, który je uświęca przez sakramenty i kiedyś je wskrzesi do życia wiecznego. Dlatego ciało ludzkie należy otaczać należnym szacunkiem.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił, i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

Oto słowo Boże.

15 1 Kor 12,31-13,8a **Pochwała prawdziwej miłości**

Małżeństwo jest sakramentem miłości chrześcijańskiej.

Przejawia się ona w codziennym praktykowaniu uczynków, które wylicza św. Paweł.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą. Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzęmiący. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką możliwą wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym. I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest.

Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje.

Oto słowo Boże.

16 Ef 4,1-6 **Jedno Ciało i jeden Duch**

Życie małżonków chrześcijańskich powinno być zgodne z ich powołaniem.
Wzajemnie sobie pomagając powinni zdążać do zbawienia.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie.

Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Oto słowo Boże.

17 Dłuższe: Ef5,2a.21-33 **Tajemnica małżeństwa**

Chrystus okazał swą miłość Kościołowi, wydając się za niego na ofiarę.
Podobnie w małżeństwie prawdziwa miłość okazuje się w poświęceniu dla drugiej osoby.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas. Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej. Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus

głową Kościoła: On, Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom – we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem”. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. W końcu więc niech także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego. A żona niech się odnosi ze czcią do swojego męża.

Oto słowo Boże.

18 Krótsze: Ef5,2a.25-32

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, bo jesteśmy członkami

Jego Ciała. „Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem”. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. Oto słowo Boże.

19 Flp 4,4-9 **Bóg pokoju będzie z wami**

Podstawą pokoju i radości w życiu rodzinnym jest ufność w Bogu. Chrześcijańscy małżonkowie powinni przedstawiać Bogu w modlitwie wszystkie potrzeby i trudności.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganii z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny - to miejcie na myśli. Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

Oto słowo Boże.

20 Kol 3,12-17 **Życie w miłości i dziękczynieniu**

Prawdziwa miłość przejawia się w cierpliwości i gotowości do przebaczenia. Tą drogą małżonkowie chrześcijańscy powinni dochodzić do świętości. Życiu małżeństwa chrześcijańskiego powinna towarzyszyć modlitwa.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Kolosan

Bracia: Jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,

cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał kto zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy. Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Oto słowo Boże.

21 Hbr 13,1-4a.5-6b Małżeństwo niech będzie we czci u wszystkich

Małżonkowie chrześcijańscy powinni ogarniać miłością nie tylko swoją rodzinę, lecz także wszystkich potrzebujących pomocy.

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia: Niech trwa bratnia miłość. Nie zapominajmy o gościnności, bo dzięki niej niektórzy, nie wiedząc o tym, ugościli aniołów. Pamiętajcie o więźniach, jakbyście z nimi byli uwięzieni i o tych, co cierpią, bo i sami jesteście w ciele.

Małżeństwo niech będzie we czci u wszystkich, a łoża małżeńskie nieskalane. Niech wasze postępowanie będzie wolne od chciwości. Bóg bowiem powiedział: "Nie opuszczę cię, ani pozostawię". Śmiało więc mówić możemy: Pan jest moim wspomóżycielem, niczego się nie boję.

Oto słowo Boże.

22 1P 3,1-9 **Jednomyślność i współczucie w rodzinie chrześcijańskiej**

Kobieta przez swoją świętość i łagodność pociąga męża do nauki Chrystusa.

Mąż przez swój szacunek dla żony powinien naśladować Boga, który liczy się z naszą słabością.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Piotra Apostoła

Umiłowani: Żony niech będą poddane swoim mężom, aby nawet wtedy, gdy niektórzy z nich nie słuchają nauki, przez samo postępowanie żon zostali dla wiary pozyskani bez nauki, gdy będą się przypatrywali waszemu, pełnemu bojaźni, świętemu postępowaniu. Ich ozdobą niech będzie nie to, co zewnętrzne: uczesanie włosów i złote pierścienie ani strojenie się w suknie, ale wewnątrz serca człowieka o nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który jest tak cenny przed Bogiem. Tak samo bowiem i dawniej święte niewiasty, które miały nadzieję w Bogu, same siebie ozdabiały, a były poddane swoim mężom. Tak Sara była posłuszna Abrahamowi nazywając go panem. Stałyście się jej dziećmi, gdyż dobrze czynicie i nie obawiacie się żadnego zastraszenia. Podobnie mężowie we wspólnym pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem kobiecym. Darzcie żony czią jako te, które są razem z wami dziedzicami łaski, to jest życia, aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom. Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. Nie oddawajcie złem za zło ani złorzeczeniem za złorzeczenie. Przeciwnie zaś, błogosławcie. Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

Oto słowo Boże.

23 J 3,18-24 **Miłujmy czynem i prawdą**

Życie w małżeństwie według przykazań Bożych prowadzi do prawdziwego pokoju.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą. Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko. Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. A przykazanie Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał. Oto słowo Boże.

24 J 4,7-12 **Bóg jest miłością**

Bezinteresowna miłość Boga ku ludzkości jest wzorem miłości małżeńskiej.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Oto słowo Boże.

PSALMY RESPONSORYJNE

PSALM 33

Refren: Pełna jest ziemia łaskowości Pana.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem,*
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba,*
widzi wszystkich ludzi.

Refren.

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych,*
na tych, którzy oczekują Jego łaski.
Dusza nasza oczekuje Pana,*
On jest naszą pomocą i tarczą.

Refren.

Raduje się w Nim nasze serce,*
ufamy Jego świętemu imieniu.
Niech nas ogarnie Twoja łaska, Panie,*
według nadziei pokładanej w Tobie.

Refren.

Psalm 34

Refren: Przez całe życie będę sławił Pana.

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,*
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem,*
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Refren.

Wystawiajcie razem ze mną Pana,*
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał*
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren.

Anioł Pański otacza szańcem bogobojnych, *
aby ich ocalić.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry, *
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.

Refren.

Psalm 103

Refren: Nasz Pan jest dobry i bardzo łaskawy.

Błogosław, duszo moja, Pana *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego.
Błogosław, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich dobrodziejstwach Jego.

Refren.

Miłosierny jest Pan i łaskawy, *
nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy.
Jak ojciec lituje się nad dziećmi, *
tak Pan się lituje nad tymi, którzy cześć Mu oddają.

Refren.

Lecz łaska Pana jest wieczna dla Jego wyznawców, *
a Jego sprawiedliwość nad ich potomstwem,
nad wszystkimi, którzy strzegą Jego przymierza *
i pamiętają, by spełniać Jego przykazania.

Refren.

Psalm 112

Refren: Radość znajduję w Pańskich przykazaniach.

Błogosławiony człowiek, który służy Panu *
i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.
Potomstwo jego będzie potężne na ziemi, *
dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.

Refren.

Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu, *
a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.
On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych, *
łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

Refren.

Jego mocne serce zaufało Panu.
Jego wierne serce lękać się nie będzie *
i spojrzy z wysoka na swych przeciwników.
Jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze, *
wywyższona z chwałą będzie jego potęga.

Refren.

Psalm 128

Refren: Niechaj nas zawsze Pan Bóg błogosławi.

Szczęśliwy człowiek, który służy Panu *
i chodzi Jego drogami.
Będiesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Refren.

Małżonka twoja jak płodny szcep winny †
w zaciszu twego domu. *
Synowie twoi jak oliwne gałązki dokoła twego stołu.
Tak będzie błogosławiony człowiek, *
który służy Panu.

Refren.

Niech cię z Syjonu Pan błogosławi †
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.
Obyś oglądał potomstwo swych dzieci. *
Pokój nad Izraelem!

Refren.

Psalm 145

Refren: Nasz Pan jest dobry dla wszystkich swych dzieci.

Pan jest łagodny i miłosierny, *
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich, *
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Refren.

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła *
i niech Cię błogosławią Twój wyznawcy.
Oczy wszystkich zwracają się ku Tobie, *
a Ty ich karmisz we właściwym czasie.

Refren.

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach *
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, *
wszystkich wzywających Go szczerze.

Refren.

Psalm 148

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone

Chwalcie Pana z niebios, *

chwalcie Go na wysokościach.

Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie, *

chwalcie Go, wszystkie Jego zastępy.

Refren.

Chwalcie Go, słońce i księżycu, *

chwalcie, wszystkie gwiazdy świecące.

Chwalcie Go nieba najwyższe *

i wody, które są nad niebem.

Refren.

Góry i wszelkie pagórki, *

drzewa rodzące owoc i wszystkie cedry,

dzikie zwierzęta i wszelkie bydło, *

płazy i ptactwo skrzydlate.

Refren.

Królowie ziemscy i wszystkie narody, *

władcy i wszyscy sędziowie tej ziemi,

młodzieńcy i dziewczęta, starcy i dzieci

niech imię Pana wychwalają, *

bo tylko imię Jego jest wzniosłe.

Refren.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

A1 Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

(W Wielkim Poście aklamacja się zmienia)

Każdy, kto miłuje,
narodził się z Boga i zna Boga.

Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.

A2

Bóg jest miłością,
miłujmy się wzajemnie, jak Bóg nas umiłował.

A3

Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg w nas mieszka
i miłość ku Niemu jest w nas doskonała.

A4

Kto trwa w miłości, trwa w Bogu,
a Bóg w nim mieszka.

EWANGELIE

E1 Mt 5,1-12a **Szczęście według nauki Chrystusa**

Zawierający małżeństwo szukają drogi do szczęścia. Chrystus odpowiada im ogłaszając błogosławieństwa, które są fundamentem życia chrześcijańskiego w każdym stanie.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

„Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i przesiadują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie".

Oto słowo Pańskie.

E2 Mt 5,13-16 **Światło świata**

Miłość dwojga chrześcijan, przeżywana w łączności z Chrystusem i poddana Jego prawu, jest światłem dla domu rodzinnego i dla świata.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

Oto słowo Pańskie.

E3 Dłuższa: Mt 7,21.24-29 **Dom zbudowany na skale**

Krótsza: Mt 7,21.24-25

Trwałość małżeństwa powinna się oprzeć na Ewangelii Chrystusa.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie każdy, który Mi mówi: „Panie, Panie”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony.

(koniec wersji krótszej)

Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki,

zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki". Gdy Jezus dokończył tych mów, tłumy zdumiewały się Jego nauką. Uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak ich uczeni w Piśmie.

Oto słowo Pańskie.

E4 Mt 19,3-6 **Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela**

Chrystus przypomina zasadę nierozzerwalności małżeństwa wypływającą z jego natury.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Faryzeusze przystąpili do Jezusa, chcąc Go wystawić na próbę, i zadał Mu pytanie: „Czy wolno oddalić swoją żonę z jakiegokolwiek powodu?” On odpowiedział: „Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę? I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela”.

Oto słowo Pańskie.

E5 Mt 22,35-40 **Wielkie przykazanie miłości**

Kochać prawdziwie, to znaczy, kochać bliźniego jak siebie samego.

Małżeństwo daje wiele okazji do praktykowania tej miłości.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jeden z faryzeuszów, uczony w Prawie, zapytał Jezusa, wystawiając Go na próbę: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” On mu odpowiedział: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy”.

Oto słowo Pańskie.

E6 Mk 10,6-9 **Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela**

Sam Stwórca zamierzył głęboką i trwałą jedność związku małżeńskiego.

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Na początku stworzenia Bóg stworzył ludzi jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela”.

Oto słowo Pańskie.

E7 Mk 10, 2-16 **Postawa dziecka w przyjęciu Królestwa Bożego**

Sam Stwórca zamierzył głęboką i trwałą jedność związku małżeńskiego, a przyjęcie potomstwa i postawa dziecka są drogą do Królestwa Bożego.

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Faryzeusze przystąpili do Jezusa, a chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę. Odpowiadając, zapytał ich: «Co wam przykazał Mojżesz?» Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić».

Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, tego niech człowiek nie rozdziela».

W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddała swoją żonę, a bierze inną, popełnia względem

niej cudzołóstwo. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

Oto słowo Pańskie.

E8 J 2,1-11 Jezus i Maryja na weselu w Kanie Galilejskiej

Chrystus przyszedł na świat, aby dać ludziom prawdziwe szczęście. Ci, którzy zawierają małżeństwo przed Bogiem i żyją według Jego Prawa, otrzymują ten dar, o wiele piękniejszy niż najlepsze wino.

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: „Nie mają już wina”.

Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”.

Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli przywołał pana

młodego i powiedział do niego: „Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Oto słowo Pańskie.

E9 J 15,9-12 **Trwajcie w mojej miłości**

Prawdziwa miłość chrześcijan jest uczestnictwem w miłości Chrystusa.

Życie zgodne z przykazaniami jest źródłem prawdziwej radości.

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział do swoich uczniów:

„Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Trwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem”.

Oto słowo Pańskie.

E10 J 15,12-16 **Miłość na wzór Chrystusa**

Chrystus oddając swoje życie za nas, dał przykład prawdziwej miłości.

Miłość małżeńska również wymaga poświęcenia się dla drugich.

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział do swoich uczniów:

„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście

przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje".

Oto słowo Pańskie.

E11 Dłuższa: J 17,20-26 **Aby stanowili jedno**
 Krótsza: J 17,20-23

Mężczyzna i kobieta, którzy przez związek małżeński „już nie są dwoje, lecz jedno ciało”, przez najściślejsze zespolenie osób i działań świadczą sobie wzajemnie pomoc oraz doświadczają sensu swej jedności i osiągają ją w coraz pełniejszej mierze. To głębokie zjednoczenie, będące wzajemnym oddaniem się sobie dwóch osób, jak również dobro dzieci wymaga pełnej wierności małżonków i przynagla do nierozzerwalnej jedności ich współżycia (KDK 48).

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: „Ojcze Święty, proszę nie tylko za nimi, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.

I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś.

(koniec wersji krótszej)

Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata.

Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich".

Oto słowo Pańskie.

MODLITWA POWSZECHNA

PIERWSZA FORMUŁA MODLITWY POWSZECHNEJ

WSTĘP Módlmy się za nową rodzinę, która dzisiaj rozpoczęła swoje istnienie, i za wielką rodzinę ludzkości.

- 1** Módlmy się za nowych małżonków, / aby kochając się wzajemnie, coraz więcej kochali Boga.
- 2** Módlmy się za rodziców i wychowawców, / aby Pan Bóg wynagrodził ich trudy.
- 3** Módlmy się za młodzież, / aby trafnie rozpoznała swoje powołanie.
- 4** Módlmy się za wszystkie rodziny na ziemi, / aby żyły w miłości i pokoju.
- 5** Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin, / aby Pan Bóg przyjął ich do swojej chwały.
- 6** Módlmy się za Kościół święty, niepokalaną Oblubienicę Chrystusa, / aby ogarnął wszystkich Jego wyznawców.

MODLITWA Ojcze niebieski, wejrzyj na Twoje dzieci, które przed Tobą zawierają związek małżeński, i spraw, aby przez swoją wierność i miłość * były radością Kościoła świętego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

DRUGA FORMUŁA MODLITWY POWSZECHNEJ

WSTĘP Błagajmy Boga, Ojca wszechmogącego, za N. i N., którzy dzisiaj zawarli małżeństwo, za Kościół święty i za całą ludzkość.

- 1** Módlmy się za nowych małżonków, / aby Chrystus obecny w ich życiu umacniał ich miłość i napełniał ich radością.

- 2** Módlmy się o pomnożenie ich wiary, / aby w jej świetle układali swoje życie.
- 3** Módlmy się o ich zdrowie i pomyślność, / aby bez przeszkód wypełniali swoje zadania.
- 4** Módlmy się za wszystkich małżonków tutaj obecnych, / aby Duch Święty odnowił w nich łaskę sakramentu małżeństwa.
- 5** Módlmy się za młode małżeństwa, które nie mają własnego mieszkania, / aby jak najprędzej znalazły się u siebie.
- 6** Módlmy się za rządzących, / aby przez mądre ustawy wspierali powstające rodziny.
- 7** Módlmy się za cały lud Boży, / aby wzrastał w liczbę i zasługi

MODLITWA Wszechmogący, wieczny Boże, wejrzyj łaskawie na nowych małżonków, którzy w Tobie pokładają nadzieję, i udziel im swojej łaski, * aby żyjąc w zgodzie i miłości, coraz ściślej jednoczyli się z Tobą. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

UROCZYSTE BŁOGOSŁAWIENSTWO KOŃCOWE

PIERWSZA FORMUŁA

Bóg Ojciec niech was zachowa w miłości wzajemnej i zgodzie, aby pokój Chrystusowy w was zamieszkał * i stałe przebywał w waszym domu.

Wszyscy: Amen.

Bądźcie szczęśliwi jako rodzice i ciesząc się życzliwością przyjaciół, * żyjcie z ludźmi w prawdziwym pokoju.

Wszyscy: Amen.

Wśród świata bądźcie świadkami, że Bóg jest miłością, aby stroskani i ubodzy, doznawszy waszej pomocy, * przyjęli was kiedyś z wdzięcznością do wiekuistego domu Boga.

Wszyscy: Amen.

Was wszystkich, tutaj zgromadzonych, niech błogostawi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

DRUGA FORMUŁA

Bóg Ojciec wszechmogący niech was napełni swoją radością * i błogostawi wam i waszym dzieciom.

Wszyscy: Amen.

Jednorodzony Syn Boży niech was wspomaga * w dniach pomyślności i w chwilach doświadczeń.

Wszyscy: Amen.

Duch Święty niech zawsze udziela waszym sercom * swojej miłości.

Wszyscy: Amen.

Was wszystkich, tutaj zgromadzonych, niech błogostawi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

TRZECIA FORMUŁA

Pan Jezus, który zaszczyił swoją obecnością wesele w Kanie Galilejskiej, * niech wam i waszym bliskim udzieli swojego błogosławieństwa.

Wszyscy: Amen.

Chrystus, który wydał się całkowicie za swój Kościół, * niech nieustannie napełnia wasze serca swoją miłością.

Wszyscy: Amen.

Pan Jezus niech was umocni, abyście byli świadkami wiary w Jego zmartwychwstanie i z radością oczekiwali szczęścia wiecznego.

Wszyscy: Amen.

Was wszystkich, tutaj zgromadzonych, niech błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.